

Абед Альстгар Мустафа Альсаях

Системи організаційного впливу як функція побудови стратегії: прикладне дослідження в секторах економіки Йорданії

Мета статті – визначити причини, що спонукають внутрішніх і зовнішніх підприємців використовувати свої повноваження для досягнення запланованих результатів в організаціях, а також встановити, як ці повноваження впливають на методи побудови стратегій, які вони прагнуть використовувати, з огляду на теоретичні припущення Мінцберга. Дослідження проводилось у 90 великих йорданських компаніях, що працюють у сфері фінансів, промисловості та послуг. Дані отримано від 204 менеджерів за допомогою анкети з високим ступенем достовірності та надійності. У процесі аналізу й інтерпретації результатів доведено, що більшість організаційних повноважень, якими володіє керівник компанії та вище керівництво, зумовлені домінуванням персональних, бюрократичних, централізованих і офіційних систем контролю. У результаті міцно затвердилася класична тенденція вибудовування стратегії в формі планування та інтеграції, а партисипативні та демократичні методи в їх переговорних і адаптаційних формах відступили. Керівникам досліджуваних компаній рекомендовано розробити збалансовані структури повноважень, щоб змістити методи побудови стратегії від класичної тенденції, представлені контролем вищого керівництва та зовнішньої коаліції, до сучасної, представлені демократичною інтеграцією працівників.

Ключові слова: організаційні повноваження, зовнішня коаліція, внутрішня коаліція, побудова стратегії, моделі лідерства

Класифікація JEL: J53, M54, L21, O34

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International license, що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.